

PŘEDLOŽKY

Nejběžnější předložky aramejštiny b.T. jsou:

ל, נִיהְל-, עַל-, עַלְיוֹן-, כְּוֹתָה-, מֵינָה (מִן), בְּהָרוֹדִי-

Všechny uvedené předložky je možno spojovat se sufikovanými zájmeny.

Předložka ל l

Tato předložka má v aramejštině dva odlišné významy. Jeden z nich, který je méně častý, odpovídá hebrejské předložce ל a má tedy význam třetího pádu zájmena osobního *mně*, *ke mně*, případně ל prospěchu *pro mě*.

Druhý význam, který je běžnější, odpovídá hebrejskému נֶאֱת (nota accusativi) a vyjadřuje přímý objekt. V tomto významu se nepřekládá.

Paradigma předložky ל se sufiksy ve významu:

3. pádu a lamed prospěchu 4. pádu (nota accusativi)

Singulár:

1. os. spol.	ke mně, pro mě	mě, mne	ל
2. os. m.	k tobě, pro tebe	tě, tebe	לך
2. os. f.	k tobě, pro tebe	tě, tebe	לך
3. o. m.	k němu, pro něho	ho, jeho	לה
3. os. f.	k ní, pro ni	jí	לה

Plurál:

1. os. spol.	k nám, pro nás	nás	לָנוּ
2. os. spol.	k vám, pro vás	vás	לָכֶם
3. os. m.	k nim, pro ně	je	לָהֶם

Pokud je tato předložka používána ve významu hebrejské předložky ל, a je bez sufiků, mění se zpravidla na נ, které se připojuje jako prefix ke slovu k němuž patří (viz Ortografie, alef, str. 31). Někdy je předložka ל používána pleonasticky, tzn., že i když stojí u slovesa, nemodifikuje jeho význam, např.: פָּנָה לְבָנָה ve významu *kdokoliv bije/tluče* (Sanh. 109b). V řadě případů je však obtížné rozlišit, zda se jedná o pleonastické užití ל, nebo zda se jedná o konstrukci pasivního participia s ל, která má zpravidla význam perfekta (viz syntax sloves, str. 254).

Předložka *nihal-*

Ve spojení se sufiksy slouží k vyjádření nepřímého předmětu (*ke mně, pro mě*) v těch větách, v nichž byl přímý předmět vyjádřen předložkou lamed s příslušným sufiksem nebo tam, kde je sloveso spojeno s pronominálním sufiksem.

Paradigma předložky *nihal-* se sufiksy

Singulár:

1. os. spol.	ke mně, pro mě	לְנִיחְלֵי
2. os. m.	k tobě, pro tebe	לְנִיחְלֵךְ
2. os. f.	k tobě, pro tebe	לְנִיחְלֵךְ
3. os. m.	k němu, pro něho	לְנִיחְלֵה
3. os. f.	k ní, pro ni	לְנִיחְלֵה

Plurál:

1. os. spol.	k nám, pro nás	לְנִיחְלֵנוּ
2. os. spol.	k vám, pro vás	לְנִיחְלֵכֶם
3. os. m.	k nim, pro ně	לְנִיחְלֵהֶם

Předložka *al-* případně *ilavej-*

Má význam hebrejského *al-* (o, na). Tvar *ilavej-* je někdy psán se zdvojeným vavem.

Paradigma se sufiksy

Singulár:

1. os. spol.	o mně, na mně	לְנִילְאֵנִי
2. os. m.	o tobě, na tobě	לְנִילְאֵךְ

2. os. f.	o tobě, na tobě	עַלְךָ, עַלְיֶךָ, עַלְיוֹךָ
3. os. m.	o něm, na něm	עַלְהּ, עַלְוֹה, עַלְיוֹה
3. os. f.	o ní, na ní	עַלְהָ, עַלְוָה

Plurál:

1. os. spol.	o nás, na nás	עַלְנוּ, שִׁלְוֹן
2. os. spol.	o vás, na vás	עַלְיכֶם
3. os. m.	o nich, na nich	עַלְיָהוּן, עַלְיוֹהוּן

Předložka *kevat-*

Odpovídá hebrejské předložce **כִּי ke-** (jako) a je někdy psána se zdvojeným *vav*.

Paradigma se sufixy

Singulár:

1. os. spol.	jako já	כִּי תָּהֵן
2. os. m.	jako ty	כִּי תָּהֵנָּךְ
3. os. m.	jako on	כִּי תָּהֵנָּה
3. os. f.	jako ona	כִּי תָּהֵנָּהָ

Plurál:

1. os. spol.	jako my	כִּי תָּהֵנוּ
2. os. spol.	jako vy	כִּי תָּהֵנָּתֶם
3. os. m.	jako oni	כִּי תָּהֵנָּהָם

Předložka *min-*

Odpovídá hebrejské předložce **מִן min**, ve tvarach se sufixy je psána s *jod* a se zdvojeným *nun* (podobně jako hebrejská předložka *min* je psána s vloženým zdvojeným *mem*, např. *mimeni* atd.).

Paradigma se sufixy

Singulár:

1. os. spol.	ode mne	מִינָא, מִנִּי
2. os. m.	od tebe	מִינֶךָ

3. os. m.	od něho	מִינָה
3. os. f.	od ní	מִינָה

Plurál:

1. os. spol.	od nás	מִינָנוּ
2. os. spol.	od vás	מִינָכֶם
3. os. m.	od nich	מִינָהוּן

Předložka *bahadej-*

Má význam hebrejského מִן *im-* (s).

Paradigma se sufixy

Singulár:

1. os. spol.	se mnou	בְּהָרָאִי, בְּהָרִי
2. os. m.	s tebou	בְּהָרָךְ
3. os. m.	s ním	בְּהָרָיִם
3. os. f.	s ní	בְּהָרָה

Plurál:

1. os. spol.	s námi	בְּהָרָנוּ
2. os. spol.	s vámi	בְּהָרָכֶם
3. os. m.	s nimi	בְּהָרָיִם

Další předložky k nimž lze připojovat sufixy jsou:

v přítomnosti...	[בְּ] אֲפִי
mezi	בֵּין
po	בְּחֵר
s ohledem na...	(אֶל)כִּבְיִ
v, uvnitř	[בְּ] נִ
před	קָרְם, קָמִי
pod	תְּחוֹת

VĚTNÁ SYNTAX

Druhy vět

Věty dělíme podle příslušku (predikátu) na:

a) verbální, v nichž je přísudkem sloveso v určitém tvaru, např.:

שֶׁלְךָ עַל־וַיִּהוּ לְנִירֹזֶן קַיסֵּר. Poslal proti nim císaře Nerona (Git. 56a).

b) nominální, v nichž je přísluškem jméno, případně jiný jménu odpovídající výraz např.:

חוֹצֶפָה מַלְכוֹתָא דְלֹא תָנַא. Drzost — království bez koruny.

K těmto větám patří i ty, v nichž je přísudkem participium, protože participium nemůže samo o sobě vyjádřit osoby, např.:

קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בַּעֲלֵה חֶרְבוֹן בִּתְּחִיה. Svatý, budíž požehnán, si přeje zničit svůj dům (Git. 56a). (Doslova: On je přející si zničit.)

Části věty a vztahy mezi nimi

Podmět (subjekt)

Podmět je vyjadřován pomocí jména nebo zájmena, které jméno zastupuje. Zatímco účelem lze použít samostatné osobní zájmeno, ukazovací zájmeno, tázací zájmeno a vztazné (relativní) zájmeno. Příklady:

**לֹא יְדַבֵּר נָמִים אֶמְרֶת חֲכִי.
אַתָּה לְרָקָעָנָה.**

Podmětem může být i substantivizované participium, číslovky a výraz **כל**, např.:

תלפי מתקלי איסטירי פיא נחו בועלכא. Dvě istiry (váhová jednotka) zlata přišly na svět (Git. 58a).

Ve verbálních větách se slovesy v určitém tvaru v 1. a 2. os. sg. a v 1.–3. os. pl. v případku, je podmět vyjádřen pronominálními prvky těchto forem, tzn. v perfektu a imperativu sufiksy, v imperfektu prefixy a částečně i sufiksy, a proto u nich není nutné nějak zvlášť vyjadřovat pronominální podmět (viz Slovesná paradigmata).

Pokud je však přesto podmět vyjádřen samostatným osobním zájmenem, jedná se o způsob zdůraznění, např.:

אָא בְמַיָּא דְבִיתוֹ אֲמַרְיָה. Já jsem mluvil o vodě, která stála přes noc.

Ve 3. os. může být osobní zájmeno vypuštěno i v případě, když se jedná o zdůraznění, např.:

אִתְקַל אִתְקַל לֹא בֵּית גָּמְלִיה.

Stejně tak není třeba vyjadřovat neurčitý osobní podmět u určitých slovesných tvarů, např.:

אַקְרִין. (hebr. הַקְרִיאָנוּ, Ber. 56a)
Nepřinesl/i/ ti užitek.

Když je podmětem lidská bytost, může se připojit ke slovesnému tvaru substantivum **אנוש**, **אנושה**, **אנושי**, **אנושית**.

Neurčitý neutrický podmět (to) je vyjádřen buď pouhou slovesnou či participiální formou buď v maskulinu, nebo ve femininu, např.:

לא א'כפת לך אם מונא דחבריה. Není mu nic do peněz jeho druhá.

nebo může být vyjádřen slovy **כי לא** a **על מא**, např.:

שרידה ל' מילחא. Je mi to nepříjemné, tíží mě to.